

аліментарні, інфекційні та мікробіотичні механізми. Клінічний перебіг ламініту варіює від гострих больових форм до хронічних деформацій копита, що часто зумовлює втрату працездатності коней. Ефективна профілактика ламініту, що базується на контролі годівлі, утримання та регулярному моніторингу стану копит, є пріоритетом у ветеринарній практиці.

УДК 636.8.09:616.42

ДИФЕРЕНЦІЙНА ДІАГНОСТИКА АЛІМЕНТАРНОЇ ЛІМФОМИ У КОТІВ

Супруненко О. О., аспірант

Білий Д. Д., науковий керівник, доктор ветеринарних наук, професор

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Проблема діагностики аліментарної лімфоми у котів з кожним роком набуває все більшої актуальності, що, насамперед, пов'язано із недостатньою дієвістю заходів контролю поширеності захворюваності на тлі збільшення кількості сприйнятливих тварин. Відсутність у більшості випадків патогномонічних клінічних симптомів ускладнює верифікацію, особливо на ранніх стадіях захворювання. Крім того, існує високий ризик одночасного перебігу аліментарної лімфоми та вірусного імунодефіциту / вірусної лейкемії котів (FIV / FeLV), які водночас можуть її спричинювати.

Диференційна діагностика повинна базуватись на комплексній аналітичній оцінці та визначенні кореляційних зв'язків предикторів хвороби, результатів клінічних, гістопатологічних, апаратних і лабораторних досліджень за максимально можливою індивідуалізацією підходу.

Перший етап включає аналіз анамнестичних даних та результатів фізикального дослідження пацієнта. Актуальність мають фактори: віковий (тварини старшої вікової групи – 10 років та більше), кормовий (як можливої причини шлунково-кишкових порушень) і режим утримання (приватний сектор, квартира тощо). Водночас, ретроспективно виключають хронічну патологію внутрішніх органів (у тому числі запальні захворювання кишечника, IBD), яка характеризується млявістю, зниженням апетиту, прогресуючою втратою маси тіла.

За результатами першого етапу рекомендуються лабораторні тести крові, сечі, гістологічні дослідження біопсійного матеріалу, ультрасонографію (шлунково-кишкового тракту, за необхідності – основних систем та органів), рентгенографію черевної порожнини (за показання – із контрастною речовиною). Обов'язково виключають наявність FeLV/FIV (шляхом імуногістохімічного фенотипування). МРТ та КТ дослідження за аліментарної лімфоми використовуються вкрай рідко, як правило, за обмеженої можливості отримання біопсійного матеріалу.

Важливим етапом диференційної діагностики лімфоми є визначення маркерів: PTCD3, CD79A, PAX5, які доповнюють результати інших досліджень та слугують підґрунтям для верифікації лімфоми у котів. Водночас, потрібні більш детальні дослідження можливостей їх застосування у клінічній практиці.

Таким чином, наразі на тлі комплексного індивідуального підходу до діагностики лімфоми у котів, найбільш перспективним напрямком диференційної діагностики лімфоми у котів є визначення експресії білків PTCD3, CD79A, PAX5.

УДК 636.1.09:616.1

ОСОБЛИВОСТІ КАПІЛЯРНОЇ СІТКИ СЕРЦЯ КОНЯ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ

Тарасенко М. М., студентка 2 курсу факультету ветеринарної медицини
Мазуркевич Т. А., доктор ветеринарних наук, професор кафедри біоморфології хребетних ім. В.Г. Касьяненка

*Національний університет біоресурсів та природокористування України,
м. Київ*

Серце коня є надзвичайно складним і унікальним органом, який забезпечує життєдіяльність організму, адаптуючи його до різноманітних умов існування і водночас створюючи підґрунтя для виняткової фізичної витривалості. У природних умовах коні протягом еволюції пристосовувалися до тривалого пересування на великі відстані, рятуючись від хижаків і шукаючи нові території для харчування, тому серцево-судинна система цих тварин розвивалася як надзвичайно потужний механізм, що здатний забезпечувати сталість внутрішнього середовища навіть під час інтенсивних навантажень. У сучасних умовах, особливо в спортивному конярстві, від серця вимагається ще більше – воно повинно витримувати багатокілометрові перегони, стрибки, зміни швидкості та ритму руху, і саме тому дослідження його мікроскопічної будови є настільки актуальним для науки і ветеринарної практики.

Міокард коня побудований з поперечно-посмугованих кардіоміоцитів, які працюють синхронно завдяки системі вставних дисків та електричному зв'язку через нексуси. На відміну від скелетних м'язів, кардіоміоцити не здатні втомлюватися у звичайному розумінні, оскільки мають винятково розвинений енергетичний апарат. У цитоплазмі цих клітин міститься величезна кількість мітохондрій, які можуть становити до третини об'єму клітини. Така особливість пояснює невтомність серця, яке працює без зупинок упродовж усього життя тварини. Кожна клітина забезпечується енергією безперервно, а для цього необхідний безперервний приплив кисню і поживних речовин, що можливий завдяки надзвичайно густій капілярній сітці (Дайс, К. М., Сак, М. Дж., 2001).

Капіляри формують замкнуті петлі, які тісно обплітають кардіоміоцити з усіх боків, створюючи своєрідну мікроциркуляторну сітку. Їх діаметр становить лише 5–10 мкм, і вони складаються із шару ендотеліальних клітин, розташованих на тонкій базальній мембрані. Завдяки такій будові вони здатні швидко і